

דבר תורה לשלחן שבת

מתורת הגאון רבי אלעזר זאב רו שליט"א, רבה של תל ציון

פרשת דברים ו' מנחם אב תשע"א

דע לפני מי אתה עומד

אלה הדברים אשר דיבר משה וגו' (א, א)

רבנו האר"י ז"ל בשער רוח הקודש (דף יא) כתב בזה"ל: כניסת בית הכנסת וישיבתו שם בתכלית הרעדה במורא וכו' הוא תועלת גדול להשראת רוח הקודש. עכ"ל. ואפשר לבאר הענין כי באמת בכל מקום כשאדם ירא מאת הבורא גם כן הוא סגולה להשראת רוח הקודש. אכן בבית הכנסת ששם שורה השכינה יותר (ע' בברכות ו. ומגילה כט.) מסוגל יותר להשראה. כי על ידי ה"מורא" עושה "הכנה" והזמנה, שעל ידי כך נעשה האדם "כלי שלם" למלאות בתוכו אור וצח צחות. (ועיין יבמות דף ו.).

ומעשה בחכם אחד בדורנו הי"ו שהיה אצל רבנו מאיר אבוחצירא זצ"ל [אביו של מורי רבי רבנו אלעזר אבוחצירא זי"ע שעזבנו לאנחות בשבוע זה], ומשוחח עימו. והנה הגיע עת התפלה, עמדו והלכו לעבר בית הכנסת ומשוחחים בדברי תורה, ולפני שסיים רבי מאיר דבריו, הגיעו קרוב לפתח בית הכנסת, מיד הפסיק רבי מאיר אבוחצירא את דבריו, והחלו ידיו לרעוד ופניו הראו פחד וחלחלה, עד שהחכם המלוה היה סבור שקרה דבר לרבי מאיר, ובהגיע לפתח בית הכנסת, עצר הרב לחצי דקה והשתחוה השתחויה גדולה לעבר ההיכל, והניח יד על יד, וכך פסע במורא עד ההיכל והשתחוה ונישק ההיכל, ואחר כך חזר לאחוריו ופניו להיכל, ורמז לחכם לבא לחדר צדדי, ושם סיים הרב את דברי התורה. ואחרי כן נכנס שוב לבית הכנסת.

כל זה סיפר החכם הנזכר, אשר עיניו ראו ולא זה. וקיבל בזה שיעור והנהגה כיצד מתייחסים לבית הכנסת!

וכמה מן הבושה יש, שאנו רואים בני אדם נכנסים לבית הכנסת, בלי מורא בלי קצת בושה ומדברים ומקילים ראש רח"ל, אולם אין הדרך כן! אלא צריך ליכנס באימה, כל אחד כפי דרגתו ולהראות מורא כביכול, איך? ע"י ששותק לגמרי עד גמר התפילה ויושב כיושב לפני אדם גדול בנחת ובולם פיו, ומתפלל מילה במילה.

ויש לרמוז האמור בפסוק: **אלה הדברים** - אלו הדיבורים, **אשר דבר משה אל כל ישראל** - ללמדם כיצד עומדים לפני מלך מלכי המלכים בהיכלו, **בעבר הירדן** - מלשון דין שיתנו בדעתם שאם יעברו ח"ו אז יתנו דין, **במדבר** - על מי שמדבר, **בערבה** - אותיות 'רע בה' שמדבר בבית הכנסת דיבור רע כלומר דברי חולין, **מול סוף** - מול ה' יתברך אשר הוא שולט עד סוף העולם ואי אפשר להסתתר ממנו.

ה' יזכנו לשמור וליזהר בדיבורים בבית הכנסת לפחות בשעת תפילה וכל שכן בעת קריאת ספר תורה שאז אפילו מילה אסור לדבר.

שבת שלום ומבורך !

וכתב החיד"א בצפרן שמיר (סימן ב'): "פטום הקטורת יכוין בו הרבה וכו', כי הפליגו בזוהר הקדוש וכו', ומזה ישכיל לכוין בו הרבה ולאומרו בשמחה, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולא יכוין לתועלת עצמו ח"ו". וכ"כ בספרו מחזיק ברכה (סימן קלב) ע"ש.

שואל ומשיב

נערך על פי תשובות שהשיב מורנו הרב שליט"א בכתב ובעל פה.
כאן הובאו המסקנות בקצרה, ועוד חזון למועד אי"ה

ציור בקירות בתשעת הימים

שאלה: האם מותר לצייר על קירות הבית לנוי בתשעת הימים.
תשובה: "ציורים" הנעשים בקירות חדרי הדירה לנוי ע"י 'גלגל' או ב'מכחול', בזה יש למעט מלעשותם מ"ח אב עד התענית. כמו כן אין להדביק ה"טפטים" שיש בהם ציורים שונים בזמן הנ"ל. ובשעת הדחק או מחשש הפסד, יש להקל. ע' בשו"ת מציון אורה ח"א (חאו"ח סימן כח).

כתיבת מזווזה בערב תשעה באב

שאלה: האם מותר לכתוב מזווזה להשתכר בערב תשעה באב עד הלילה, שהוא כדרכו כותב ולכשיבואו קונים מוכרין להם.
תשובה: יש להקל לסופר לכתוב "מזווזות" בערב תשעה באב כדרכו בכל יום ויום. אכן לא ישכח להתאבל על בית מקדשינו. ונתבארו הטעמים לזה באורך בשו"ת מציון אורה ח"א (חאו"ח סימן כט). ע"ש.

שאלות ניתן להפנות לת.ד. 57124 ירושלים, או בפקס: 02-9709118,

או דרך מערכת הגליון בדוא"ל: dvartora1@gmail.com

לזכר עולם יהיה צדיק

לעילוי נשמת

מורנו ורבנו, מורה דרכנו, ומאיר נתיבותינו
אור שבעת הימים, רם על כל רמים
בוצינא דנהורא, הנזר והעטרה, עמוד הטהרה
אבן הראשה, חסידא קדישא ופרישא,

כקש"ת רבי **אלעזר אביחצירא** זיע"א

בן אדמו"ר רבי **מאיר שלום אביחצירא** זיע"א

עלה בסערה השמימה בחצות ליל ששי ז"ך בתמוז התשע"א

יה"ר שממרום יהיה לנו למליץ יושר,

וזכותו תעמוד לנו לברכה ולהצלחה בכל מעשה ידינו.

ת.ג.צ.ב.ה.

אבן יקרה

בערב תשעה באב נכנס רבי אברהם מסוכצ'וב, בעל "אבני נזר", אל מוכר הספרים המקומי וביקש לקנות ספר 'קינות' לתשעה באב. כשנבק המוכר במחיר החל רבי אברהם להתמקח עמו וניסה להוריד במחיר, אף שמחיר הספר עמד על כמה פרוטות.

תמה על כך מוכר הספרים ושאל: "הלוא הרבי קונה אצלי ספרים כל ימות השנה ולעולם אינו עומד על המיקח ומשלם בעין יפה. מדוע הוא מנסה להתמקח דווקא על ספר קינות שמחירו מועט?!".

השיב רבי אברהם: "כשאני קונה ספר כל ימות השנה, אני משתמש בו שוב ושוב, ולכן כדאי לי לשלם במיטב, אבל ספר הקינות הזה יהיה מיותר בשנה הבאה, כי בוודאי כבר יבוא משיח. אם כן, למה לי לשלם בעדו מחיר מלא..."

הגליון יוצא לאור על ידי מוסדות "מתן תורה" (ע"ר). ת.ד. 57124 ירושלים

לקבלת הגליון בדוא"ל שלחו ל: dvartora1@gmail.com